

[Tryll]

de enkelte arbejdsløshedskasser i de enkelte fagforeninger; det er altså det, som bliver brugt som argument for disse angreb på marginalgrupperne.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi finder, der ikke er noget belæg for de beløb, man har stillet op for de enkelte poster; vi har ikke kunnet få at vide, hvor meget besparelserne vil komme til at beløbe sig til. Derfor vil vi stadig væk fastholde, at vi regner med, at der bliver adskilligt flere besparelser som følge af den udstødning, der vil blive tale om efter dette lovforslags gennemførelse, og at der altså måske i højere grad bliver tale om, at der på grund af udskydelser af marginalgrupperne vil blive sparet milliardbeløb. Derfor vil vi selvfølgelig kraftigt vende os imod dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 99 stemmer mod 55; 6 stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Stoffer og materialer, arbejdsmiljørådet, bidrag til arbejdsmiljøfondet, tavshedspligt).

(Lovforslag nr. L 152. Fremsat 1/2 79. Første behandling 14/2 79. Betænkning 16/5 79. Anden behandling 23/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørgen Jensen (DKP):

Vi vil stemme imod lovforslaget, fordi det er et dårligt forslag i den forstand, at det ikke tager hensyn til de erfaringer, man har, og

den viden, vi har, om forholdene på arbejdspladserne.

Ved anden behandling forkastede man kommunisternes forslag om, at man skulle sikre en forhåndsgodkendelse, at man skulle have fuld åbenhed på dette område.

Det er ikke et krav, som alene kommunisterne har rejst, det er der i tusindvis af arbejdere der har rejst rundt omkring på arbejdspladserne. Alle de, som har erfaringer på dette område: miljøkonsulenter og andre i arbejderbevægelsen, erkender, at det er nødvendigt med en forhåndsgodkendelse og nødvendigt med åbenhed om disse spørgsmål.

Man forkastede det altså, vel først og fremmest fordi man følte sig bundet af medlemskabet af EF og de begrænsninger, som det satte for vore muligheder for at lovgive herhjemme.

Ministeren sagde under anden behandling, at der ville være skuffelse i fagbevægelsen efter afstemningen i dag. Jeg mener, ministeren har mulighed for at forhindre, at den skuffelse er for dyb, hvis man tog ordet her og sagde, at man alvorligt ville arbejde for inden næste samling at komme med et forslag, som virkelig sikrede forhåndsgodkendelse og åbenhed.

Der er mange ting, der hver eneste dag, også efter andenbehandlingen, kunne give ministeren grund til at gøre noget sådant; jeg skal bare nævne den sag om spånplader, der diskuteres meget for øjeblikket. Man kunne rejse det spørgsmål – jeg tror ikke, jeg får svar –: hvem er efter vedtagelse af denne lovgivning egentlig ansvarlig, hvem er erstatningspligtig? Ministeren får en række bemyndigelser, men det fremgår også helt klart både af bemærkningerne til lovforslaget, af diskussionen i udvalget og også af de bemærkninger, der er faldet her i salen, at man ikke vil benytte de bemyndigelser til at forhindre f. eks. det, der er sket i forbindelse med spånpladerne i børneinstitutionerne. Det er givet, at det vil koste millionbeløb for ikke at sige milliardbeløb, inden den sag er afsluttet. Hvem skal betale det? Det er os herinde, der lovgiver på en sådan måde, at dette kan ske. Derfor kunne man stille det spørgsmål, om det så er ministeren, der er ansvarlig, når man ikke udnytter mulighederne.

Den anden ting, man kunne nævne, var, som jeg sagde, medlemskabet af EF, som

[Jørgen Jensen]

forhindrede, at socialdemokratiet tog den rigtige stilling. Nu har vi jo, siden vi havde anden behandling, oplevet, at der også er opstået rigtige modstandere af EF i socialdemokratiet, og det kunne måske være medvirkende til, at ministeren også så mulighed for at gennemføre en bedre lovgivning end den, der foreligger her, og derfor vil jeg opfordre ministeren til at give tilsagn her ved tredje behandling om, at dette kun er et midlertidigt skridt på vejen, og at der hurtigst muligt vil komme et andet lovforslag, som sikrer forhåndsgodkendelse og åbenhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 104 stemmer mod 48; 7 stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af:

Forslag til lov om vederlag og pension m. v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling).

(Lovforslag nr. L 214. Fremsat 8/5 79. Første behandling 10/5 79. Betænkning 18/5 79. Anden behandling 23/5 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag af Alfred Hansen (DR) og Ib Christensen (DR) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af **Alfred Hansen** (DR) og **Ib Christensen** (DR):

Til § 1

Stk. 4 udgår, og i stedet indsættes som nye stykker:

»Stk. 4. Repræsentanter, der samtidig modtager vederlag som medlemmer af folke-

tinget, oppebærer dog kun 50 pct. af grundvederlaget i henhold til nærværende lov.

Stk. 5. Repræsentanterne er forpligtet til at modtage de i stk. 1, jfr. stk. 2, 3 og 4, fastsatte vederlag.«

Bemærkninger

Ligesom offentligt ansatte, der efter næste folketingsvalg er medlem af folkettinget, maksimalt kan oppebære 50 pct. af lønnen ud over folketingsvederlaget, tilsigter ændringsforslaget at lade samme regel gælde for de folketingsmedlemmer, som også er medlem af Europa-Parlamentet.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Jørgen Junior (FP):

»Wer den Pfennig nicht ehrt, ist des Thalers nicht wert«. EF-Parlamentet har sin mest direkte indflydelse derved, at det har mulighed for at påvirke EF-budgettet, og derfor passer dette tyske ordsprog ganske godt. Den daler, der i EF-sammenhæng er milliarder af kroner, behandles ikke med den respekt, der bør vises skatteyderfinansierede offentlige midler, af en person, der ikke viser ydmyghed i kravet om sin egen aflønning, der i denne sammenhæng er at betragte som pfennigen. Offentlige midler bør naturligvis ikke skabe basis for nogen form for gullaschbaronopførsel af folkets repræsentanter.

At jeg benytter et tysk ordsprog for at anbefale det foreliggende ændringsforslag, skyldes, at jeg føler, at det direkte valg til EF-Parlamentet er bedre end mange fredsftaler, bedre til at markere, at det nu er et samarbejde om fremtiden og ikke mistillid på basis af fortiden, det gælder. Dette nødvendige samarbejde bør imidlertid ikke begrunde misbrug til egoistiske fordele som dobbeltløn, for dobbeltløn er et misbrug. Man kan selvfølgelig sige etc. etc.

Vi havde helst set, at der var kommet et fornuftigt forslag, et forslag, som ikke gav særfordele til politikerne. Ud fra det synspunkt havde vi meget gerne stemt for et sådant forslag. Men vi har ikke fået et sådant forslag, og det foreliggende ændringsforslag bliver jo desværre ikke vedtaget her. Men det